

Allah yolunda öldürülenleri ölümler sanmayın. Bilakis onlar diri olup Rableri katında rızıklandırılmaktadırlar. (Ali İmran, 3/169-170)

1985'ten Günümüze Uzanan Hüdâyî Yolu...

Aziz Mahmud Hüdayî Vakfı
Üsküdar'dan Dünyaya Açılan Kapı

"İnsanların en üstünü Allâh yolunda canıyla ve malıyla cihâd eden kimsedir..."

(Buhari, Cihad 2)

VATAN SEVGİSİ İMÂNDANDIR...

Sevginin en tabii neticesi fedâkârlıktır. Seven, sevdiğine karşı, sevgisi ölçüsünde fedâkârlık yapmayı zevk ve vazife olarak telâkkî eder. Bu, âşîğın mâşûkuna can vermesine kadar dayanır. Can ve malın Allâh yolunda, vatan ve millet uğrunda fedâ edilebilmesi de, kulun Rabb'ine karşı muhabbetinin en güzel bir tezâhürüdür. Bunun içindir ki Allâh Rasûlü -sallâllâhü aleyhi ve sellem-:

"Vatan sevgisi imândandır..." buyurmuşlardır.

Bir şeyin ne kadar sevildiği ise, gerektiğinde onun için yapılabilen fedâkârlık ve göze alınabilen risk ile ölçülür. Bu bakımdan Çanakkale'de yaşananlar, her yönüyle müstesnâ bir vatan sevgisinin en canlı tezâhürlerini sergilemiştir. Her yiğit:

Toprak, alın teriyle gülistan olur, civan,

Candır sonunda bağına en makbul armağan!..

terennümüyle fedâ-yı cân eylemiş ve böylece **"Çanakkale Geçilmez"** yazısı, **250 bin** îmanlı vatan evlâdının, şehâdet şerbetini içmesi neticesinde gerçekleşmiştir.

Bilmelidir ki, mâzinin bittiği yerde, millet biter, insan biter, iz'an biter, nihâyet bulur. Millet, târihinden ibârettir. Onu târihinden sıyırsanız, geriye insan sü-rüsü kalır. Mâzinin devrettiği unsurların zenginliği nisbetinde yeni eserler ve yeni nesiller canlı ve devamlı olur. Milletlerin bekâsı, hassas, duygulu ve seviye kazanmış bir kalbe sâhip olan nesiller yetiştirmekle mümkündür. Çocuklarına, Çanakkale destânını ninni yapan nesil, imânının, milletinin ve bütün maddî ve mânevî değerlerin sâhibi olacaktır.

Osman Nuri TOPBAŞ

ÇANAKKALE...

OCEAN SULARA GÖMÜLÜYOR

Az sonra kulakları sağır eden bir patlama oldu. Denize baktıklarında az önce Seyit'in dümenini tahrip ettiği, başı boş dolaşmaya başlayan geminin, siyah dumanların içinde kaldığını, dumanlar biraz dağıldığında da yan tarafa doğru yatmakta olduğunu gördüler.

Evet Ocean başıboş ve dümensiz kaldığı için Nusret'in mayınlarından birine çarpmış ve hızla batıyordu. Siperlerin arkasından ve gözetleme yerlerinden tekbir sesleri yükseliyor, alkışlarla ortalık çnlıyor, birbirlerine sarılan komutan ve askerler sevinç gözyaşlarına boğuluyordu... Seyit Onbaşı'nın attığı mermi, bir tek mermi, çılgın Ocean'ı durdurmakla kalmamış savaşın kaderini de değiştirmiştir.

Ertesi günü istihkamları tek tek dolaşmaya başlayan Müstahkem Mevki Komutanı Cevat Bey,

Seyit'in kahramanlığını öğrenir:

-Evladım bu mermileri nasıl kaldırıp, topun namlusuna sürdüğünü bize gösterebilir misin?

Seyit biraz mahcup bir eda ile, aynı türden bir merminin yanına gider, ellerini toprağa sürer, besmele çekerek mer-miye sarılır, fakat mermiyi yerinden bile kimildatamaz.

"Allah bu milleti böyle durumda bırakmasın"

İŞTE O AN...

Yerde, çalışabilir vaziyetteki topa ait dört adet mermi vardı. Sağına soluna bakındı başka mermi de kalmamıştı. Topun atış yapabilmesi için yerde duran mermilerin, bir-kaç basamaktan oluşan topun merdiveninden yukarı çıkılarak namlu haznesine sürülmesi gerekiyordu. Ani bir kararla mermilerin yanına gitti. Arkadaşına:

- Gel Ali! Yardım et de şu mermiyi sırtına alayım. Dedi. Arkadaşı şaşkın şaşkın bakarak:

- Bu mermilerin her biri **215 okka (275 Kg.)** çeker. Kaldıramazsın Seyit! dedi.

- Bir deneyelim! diye cevap verdi.

Ellerini toprağa bulayıp tuttıkları mermiyi Seyit'in sırtına koymaya muvaffak oldular. Seyit kemiklerinin çatırdadığını duyar gibi oldu. Gözlerinin önünden şimşekler geçtiğini zannetti. Boyun damarları parmak gibi dışarı çıkmıştı. Hafif sendeledikten sonra topun merdivenlerini teker teker, yavaş yavaş çıktı. Arkadaşının yardımıyla mermiyi topa sürmeye muvaffak oldu. Nişan tertibatını yeniden ayarlayarak besmeleyle ateşledi. Bu üçüncü mermi, gemiye kış tarafından su hizasından isabet edip patladı. Geminin dümen tertibatı parçalandı. Dümensiz kalan gemi geniş yaylar çizerek başıboş sürük-lenmeye başladı.

Koşar adım yanlarına gelen batarya komutanı Hilmi Bey, yanlarında iki Alman suba-yı olduğu halde takdir dolu gözlerle bakarak:

- Sen miydin Seyit? Vurdun gemiyi, dedi.

"İşte şanlı tarih böyle Seyitlerin iman gücüyle tarihe geçti."

DUR YOLCU

Dur yolcu, bilmeden gelip bastığın,
Bu toprak, bir devrin battığı yerdir.
Eğil de kulak ver, bu sessiz yığın,
Bir vatan kalbinin attığı yerdirl...

Bu ıssız, gölgesiz yolun sonunda,
Gördüğün bu tümsek Anadolu'nda
İstiklal uğrunda, namus yolunda,
Can veren Mehmed'in yattığı yerdir!

Bu tümsek, koparken büyük zelzele,
Son vatan parçası geçerken ele,
Mehmed'in düşmanı boğduğu sele,
Mübarek kanını kattığı yerdirl...

Düşün ki haşrolan kan, kemik, etin
Yaptığı bu tümsek, anlamsız, çetin,
Bir harbin sonunda bütün milletin,
Hürriyet zevkini tattığı yerdirl...

Necmettin Halil ONAN

ÇANAKKALE İÇİNDE VURDULAR BENİ
ÖLMEDEN MEZARA KOYDULAR BENİ
OF GENÇLİĞİM EYVAH

ÇANAKKALE KÖPRÜSÜ DARDIR GEÇİLMEZ
AL KAN OLMUŞ SULARI BİR TAS İÇİLMEZ
OF GENÇLİĞİM EYVAH

ÇANAKKALE İÇİNDE AYNALI ÇARŞI
ANNE BEN GIDIYORUM DÜŞMANA KARŞI
OF GENÇLİĞİM EYVAH

ÇANAKKALE İÇİNDE BİR DOLU TESTİ
ANNELE BABALAR ÜMİDİ KESTİ
OF GENÇLİĞİM EYVAH

ÇANAKKALE'DEN ÇIKTIM YAN BASA BASA
CIĞERLERİM ÇÜRÜDÜ KAN KUSA KUSA
OF GENÇLİĞİM EYVAH

ÇANAKKALE İÇİNDE SIRA SÖĞÜTLER
ALTINDA YATIROR ASLAN YİĞİTLER
OF GENÇLİĞİM EYVAH

ÇANAKKALE'DEN ÇIKTIM BAŞIM SELAMET
ANAFARTA'YA VARMADAN KOPTU KIYAMET
OF GENÇLİĞİM EYVAH

ÇANAKKALE'DEN ÇIKTIM YAN BASA BASA
CIĞERLERİM ÇÜRÜDÜ KAN KUSA KUSA
OF GENÇLİĞİM EYVAH

ÇANAKKALE İÇİNDE BİR DOLU TESTİ
ANNELE BABALAR ÜMİDİ KESTİ
OF GENÇLİĞİM EYVAH

ÇANAKKALE'DEN ÇIKTIM YAN BASA BASA
CIĞERLERİM ÇÜRÜDÜ KAN KUSA KUSA
OF GENÇLİĞİM EYVAH

KINALI HASAN

Yüzbaşı Sırrı Bey, ikinci vakti yeni gelen askerleri teftiş ederken, içlerinde bir tane-sinin saçının bir tarafı kınalanmış olduğunu görür ve takılır: **"Hiç erkek kına-lanır mı? Mehmetçik: Buraya gelmeden evvel, anam kınalamıştı komu-tanım"** der ve sebebini bilmediğini ilave eder.Komutanın isteği üzerine anasına haber salar, **"Niye benim saçımı kınaladın?"** Gelen mektupta cevap olarak şunlar yazar:

"Ey gözümün nuru Hasan'ım,

Köyümüzde rahat rahat oturalım mı? Vatan sevgisi içimizde alev alev yanıyor. Sen ecdadından, babandan aşağı kalamazsın... Ben, senin anan isem. Beni ve seni Allah yarattı, vatan büyüttü. Allah, bu vatan için seni besledi. Bu vatanın ek-meği iliklerinde duruyor...

Sen bu ailenin seçilmiş kurbanısın...

Hasan'ım, söyle Zabıt efendiye, bizim köyde kurbanlık ayrılan koyunlar kına-lanır. Ben de seni evlatlarımın arasından vatana kurban adadım.Onun için saçımı kınalamıştım.

El-hükmü billah. Allah, seni İsmail Peygamber'in yolundan ayırmasın.

Seni melekler şimdiden rahmetle anacaktır. Gözlerinden öperim...

Anan - Hatice"

İNSANLIK DERSİ

Çanakkale Savaşlarında savaşıp, bir kolu ile bir ayağını kaybeden Fransız Genera-li Bridges, yurduna döndükten sonra anlattığı bir savaş hatırasında şöyle diyor:

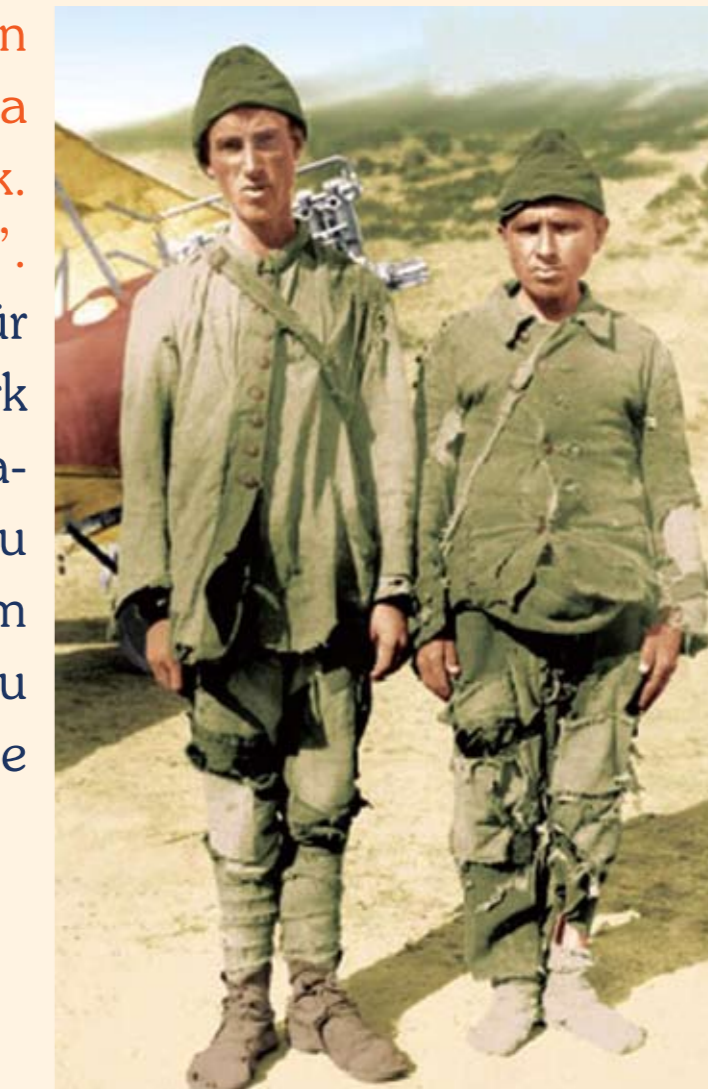
"Fransızlar, Türkler gibi mert bir milletle savaştkları için daima iftihar edebilirsi-niz. Hiç unutmam. Savaş sahasında mücadele bitmişti. Yaralı ve ölülerin arasında dolaşıyorduk biraz evvel, Türk ve Fransız askerleri süngü süngünce çarpışıp ağır zayıat vermişlerdi. Bu sırada gördüğüm bir hadiseyi ömrüm boyunca unutamaya-cağım. Yerde bir Fransız askeri yatıyor, bir Türk askeri de kendi gömleğini yırtmış, onun yaralarını sarıyor, kanlarını temizliyordu. Tercüman vasıtası ile şöyle bir ko-nuşma yaptık:

- Öldürmek istediğin askere niçin yardım ediyorsun? Mecalsiz haldeki Türk aske-ri şu karşılığı verdi:

"Bu Fransız yaralanınca cebinden yaşlı bir kadın resmi çıkardı. Bir şeyler söyledi, anlamadım ama herhalde annesi olacaktı. Benim ise kimsem yok. İstedim ki, o kurtulsun, anasının yanına dönsün". Bu asil ve alıcnap duyguyu karşısında hüngür hüngür ağlamaya başladım. Bu sırada, emir subayım Türk askerinin yakasını açtı. O anda gördüğüm manzara-dan yanaklarımdan sızan yaşlarımı dondurduğunu hissettim. Çünkü, Türk askerinin göğsünde bizim askerinkinden çok ağır bir süngü yarası vardı ve bu yaraya bir tutam ot bastırılmıştı. Biraz sonra ikisi de öldüler..."

Fransız Generali BRIDGES

Çanakkale Savaşları komutanı.

Vurulup tertemiz alından, uzanmış yatıyor,
Bir hilâl uğruna, yâ Rab, ne güneşler batıyor!
Ey, bu topraklar için toprağa düşmüş asker!
Gökten ecdâd inerek öpse o pâk alnı değer.
Ne büyüksün ki kanın kurtarıyor tevhidi...
Bedr'in arslanları ancak, bu kadar şanlı idi.
Sana dar gelmiyecek makberî kimler kazsın?
'Gömelim gel seni tarihe' desem, sığmazsın.
Herc ü merc ettiğin edvâra da yetmez o kitâb...
Seni ancak ebediyetler eder istiâb.
'Bu, taşındır' diyerek Kâ'be'yi düksem başına;
Ruhumun vahyini duysam da geçirsem taşına;
Sonra gök kubbeyi alsam da, ridâ namıyla,
Kanayan lâhdine çeksem bütün ecrâmiyle;
Mor bulutlarla açık türbene çatsam da tavan,
Yedi kandilli Süreyyâ'yı uzatsam oradan;
Sen bu âveninin altında, bürünmüş kanına,
Uzanırken, gece mehtâbı getirsem yanına,
Türbedârın gibi tâ fecre kadar bekletsem;
Gündüzün fecr ile âvenini lebriz etsem;
Tüllenen mağribi, akşamları sarsam yarana...
Yine bir şey yapabildim diyemem hâtrana.
Sen ki, son ehl-i salibin kırarak savletini,
Şarkın en sevgili sultânı Salâhaddin'i,
Kılıç Arslan gibi iclâlîne ettin hayran...
Sen ki, İslâm'ı kuşatmış, boğuyorken hüsrân,
O demir çenberi göğsünde kırıp parçaladın;
Sen ki, rûhunla beraber gezer ecrâmı adın;
Sen ki, a'sâra gömülse taşacaksın...Heyhât,
Sana gelmez bu ufuklar, seni almaz bu cihât...
Ey şehid oğlu şehid, isteme benden makber,
Sana âğuşunu açmış duruyor Peygamber.

BAĞIŞ VE AYNİ BAĞIŞTA BULUNABİLECEĞİNİZ ADRES BİLGİLERİMİZ

Aziz Mahmud Hüdayi Mah. Aziz Mahmud Efendi Sk. Camii içi No:1 Üsküdar-İSTANBUL
Telefonlar: 0 (216) 341 05 97 - 391 22 66 Fax: 0 (216) 341 24 31
Web:www.hudayivakfi.org.tr E-Mail:huday@hudayivakfi.org.tr

HESAP NUMARALARIMIZ
Albaraka Türk Üsküdar Şubesi - 35000181-7
Kuveyt Türk Üsküdar Şubesi - 1001261-3
Türkiye Finans Üsküdar Şubesi - 9885-2
Vakıfbank Üsküdar Şubesi - 00158007284962409
PTT BANK Üsküdar Şubesi - 5734726

